

Nederigheid en 4 andere levenslessen van Laura Van Dolron

- 1) Probeer eens **nederigheid**: als je ouder bent, heb je de neiging om milder te worden, of juist bitterder. Maar je kan je ook anders opstellen: nederiger. Ik ken iemand uit de theaterwereld die hovenier is geworden, en een topregisseur die besloot alle vogelgeluiden te willen kennen. Allebei beginnen ze te glanzen als ze vertellen voer het parallelle universum dat ze hebben leren kennen, een wereld die niet door mensenhanden is gemaakt. En ze hebben ontdekt hoe relatief onze gewoonlijke wereld is. Ik hou van mensen die expert in iets zijn geworden. Die met kennis van zaken kunnen spreken, omdat ze een passie hebben gevonden voor iets wat buiten hen zelf ligt. Ze hebben bijvoorbeeld ingezien dat het 'grote' ook kan schuilgaan in een klein vogeltje dat elk seizoen van vedertooi verandert. We denken gelukkig te worden als we perfect zijn. Maar ik denk dat nederigheid betrachten veel beter is voor ons.
- 2) Oefen jezelf in **liefde geven** in plaats van krijgen: laten we niet opnieuw proberen de liefde uit te vinden. Het enige wat telt, zo leert de traditie, is kwetsbaar zijn en jezelf overgeven. Twintigers en dertigers denken gemakkelijk dat de wereld aan hun voeten ligt. Ze laten anderen op auditie komen. 'Ben jij wel goed voor mij?', wordt de hamvraag. 'Kan jij mij gelukkig maken?' In plaats van te eisen dat de andere ons betovert, zouden we moeten vragen: 'Maak ik jou gelukkig?' Als we elkaar constant op schietstoelen zetten, leren we elkaar nooit kennen. Pas als iemand zich veilig voelt, kan je hem leren kennen.
- 3) **Aanvaard jezelf**: door onze duistere kant te delen met mensen, krijgt ook onze lichte kant meer betekenis. Want die duistere kant is er sowieso. Ellende, ruzie, somberheid: het leven is een mysterie waar ook veel paniek bij hoort. De monsters moeten af en toe naar buiten. Ik pleit er voor om jezelf te accepteren met alles wat erbij hoort. Je kan niet zeggen: de leuke eigenschappen wel, de moeilijke niet. Accepteer de hele rommel of zet jezelf bij de vuilnis en vind jezelf opnieuw uit. De meeste mensen komen niet verder dan de aanschaf van een berg producten of gadgets om zichzelf mee te definiëren
- 4) Ik heb de plicht om te **zoeken naar het grote verhaal**: ik vind dat ik als theatermaker de plicht en het voorrecht heb om die ene vraag ter sprake te brengen waar we normaal niet aan denken of wegens tijdsgebrek niet aan komen. Precies zoals kinderen vaak ook nog de tijd en de ruimte hebben om de vragen te stellen die er echt toe doen. Maar alleen maar vragen stellen vind ik niet genoeg. Ik probeer ook zachte, zoekende antwoorden te formuleren. Niet alleen een diagnose te stellen, maar ook een medicijn aan te bieden.
- 5) **De idealist en de realist vormen een topteam**: dromen of nuchter blijven? Je idealistisch opstellen, of toch maar even realistisch? Het is een valse tegenstelling. Idealisme zou gestoeld moeten zijn op kennis van de wereld. Maar veel idealisten zijn aan de luie kant: ze willen de werkelijkheid verzinnen in plaats van ze eerst te leren kennen. Zogenaamde realisten ontkennen dan weer vaak de subjectiviteit van hun visie, ze kennen die een te hoge mate van geldigheid toe. Beide moeten dus leren van elkaar. Realisten kunnen idealisten voeden met hun kennis en idealisten kunnen de realisten inspireren met hun verbeelding en hun lef. Zo worden ze samen positief, maar niet naïef. Realistisch, maar niet pessimistisch.